

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adżyniena od 9 hads. ran. da 6 hads. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod — 10 zel., na paŭhoda — 5 zel., na 3 miesiacy — 3 zel., na 1 miesiac — 1 zel.

HAZETA WYCHODZIĆ 2 RAZY U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj — 20 hroš. — za radok drobnaha druku ŭ wadnej paloscy

Iznoŭ kanfiskata „Bielaruskaj Krynicy“.

Pa zahadu Kamisara Ŭradu na m. Wilniu kanfiskawany Nr. 12 „Bielaruskaj Krynicy“ za pradwybarnuju adozwu da bielaruskich sialan i rabotnikaŭ, a tak-ža za karespandencyju pad zahałoŭkam „Dzikaja hulnia palicyi“.

Heta ŭžo druhaja kanfiskata našaj hazety ŭ pieršaj pa-łowie biahučaha miesiaca.

Kali kanfiskata budzie začwierdžana, Redaktar Pawał Ka-ruza budzie adkazwać pierad sudom.

18

18

BIELARUSKI HAROTNY NARODZIE!

Prybližajecca dzień wybaraŭ u Sojm i Senat. Nie adzin naš wiasko-wiec skaža, što tolku z hetych wybaraŭ niama, bo Sojm daŭniejšy ničoha nam nia daŭ.

Braty! Praŭda, što Sojm daŭniejšy ničoha, abo prynamsi mała daŭ dobraha, zatoje jon nam daŭ zamiesta nadzielu ziamli — čużych asadnikaŭ. Kali hałasawaŭsia hety kryŭdny dla nas zakon, to jaho padtrymali i tyja, katorych wy, buduŭcy ašukanymi, prawiali ŭ Sojm. A byliheta pasły z „Wyz-waleńnia“, „Piasta“ i z usich inšych polskich partyjaŭ. Zmahalisia z hetym i kożnym inšym niesprawiedliwym dla nas zakonom našy abaroncy **biela-ruskija pasły z Bloku Nacyjanalnych Mienšaściaŭ**, ale ich taja złaŭa moc pieramahala, bo našych **pasłoŭ Bielarusau było zamata**.

Braty! Hetu abmyłku my ciapier pawinny paprawić. My pawinny pra-wiaści ŭ najwyšejšuju zakonadaŭčyja ŭstanowy Polskaj Respubliki jaknaj-bolš swaich ludziej. I my swajho dapniom!

Pradčuŭajuć našu pieramohu našy worahi, dyk usich siłaŭ dakładajuć, kab nas asłabić raźbiwańniem na małyja hrupki. Za čużackija, waro-żyja załatoŭki našlisia ludzi, što wiaduć ahidnuju, podłuju rabotu raźbi-wańnia adnaho frontu — abjadnańnia niapolskich narodaŭ. A zwać ich: Janka Stankiewicz, J. Muraška, Paŭlukiewicz, Umiastoŭski, Čatyрка, i inšyja.

Ale nie złamać hetym wyradkam adzinaha najmahutniejšaha ŭ miežach polskaj dziaŭzawy Bloku Nacyjanalnych Mienšaściaŭ, kudy ŭchodziać 3 ab-jadnanyja bielaruskija partyi.

My dużyja — bo z nami Narod.

My wierzim u našu pieramohu, bo zmahajemsia za šwiatyja idealy wyzwaleńnia našaha narodu ad kryŭdy i ździeku.

My damahajemsia ziamli biaz wykupu pracoŭnamu narodu, kab nia hibieć bolš na wuzkim zahončyku pobać z wahromistymi panskimi ziamielny-mi abšarami!

My damahajemsia ašwiety ŭ rodnaj mowie, kab našy dzieci nie mar-nawali času nad čużym lamantaram dy pašla wyradžalisia i wyrakalisia swajho rodnaŭa!

My damahajemsia Sialanskaj i rabotnickaj ŭłady, kab nas nie eksplo-atawala buržuazija i kapitalisty dzieła swaich metaŭ!

Dyk usie hałasasy tolki za Nr. 18.

Nia dajciesia nikomu zapužać.

Ni adnaho hołasu zdradnickim hrupam!

Ni adnaho hołasu maskoŭskim čornasociencam z Nr. 20!

Ni adnaho hołasu dzie stajać u kandydatach

asadniki, kniazi, hrafy i inšyja pany!

Niachaj żywie jednaść Sialan i Rabotnikaŭ!

Niachaj żywie Bielaruski Narod!

18

18

Naš numar
Hałasawać na jaho aba-
wiazak čeści kożnaha
Bielarusy, jaki choča
dabra swajej Bačkaŭšcy-
nie i sabie.

18

Rost bielaruskaj knihi.

(Krychu razwažańniaŭ ab bielarus-kim wydawieckim ruchu).

U wydawieckaj sprawadacy za 1925 hod, hod—adnačym tutaka—ka-tastrafalny ŭ historyi bielaruskaha wy-dawieckaha ruchu ŭ Zachodniaj Biela-rusi, u praciahu jakoha wyjšła ŭsiaho tolki 7 bielaruskich kniżak, pradkazy-waŭsia chutki kaniec hetaha zaniapa-du, bačuŭcy zapawieź hetaha ŭ niazwy-čajnym pašpiechu, jakim karystalisia siarod bielaruskaha hramadźianstwa Zachodniaje Bielarusi naładžanyja ŭ śniežni 1925 h. bielaruskaj kniharniaj ŭ Wilni (Zawalnaja 7) „2 tydni tan-naj bielaruskaj kniżki“, pradružanyja pašla ažno da pačatku studnia 1926 hodu, dzieła taje pryčyny, što knihar-nia pram' taki nie mahła dać rady niažličanym zakazam!

I woš sapraŭdy, zhodna z tymi pradkazańniaŭ, my bačyli ŭ 1926 h. paważny ŭzrost bielaruskaha wyda-wieckaha ruchu. Stałasja heta tamu, što bielaruskaje hramadźianstwa, ski-nuŭšy z siabie pudliwaść, laniwaść i apatyju, razachwočanaje da rodna-ha słowa „2 tydnamy tannaj bielarus-kaj kniżki“ — ŭskałychałasja j pačalo časta kupać bielaruskuju kniżku, wy-daŭcy-ž, pabačuŭšy, što bielaruskaja kniha stałasja chodkim tawaram, — kinulisia rupna da wydawańnia biela-ruskich kniżak, wiedajuŭcy, što hrošy ichnija ciapier nie zmarnujucca, tym-bolš, što tady akurat źjawilasja nowa-ja hrupa klientau bielaruskaje kniżki ŭ asobie šmatlikich palityčnych, abo kulturna-prašwiećnych hurkoŭ, bibliat-ek — čytniaŭ, klubaŭ dy Narodnych Damoŭ, pazakładanych tady ŭ wyniku partyjnaha padzielu praz rožnyja bie-laruskija partyi, arhanizacyi dy tawa-rystwy.

U rezultacie ŭsich hetych prajaŭ my bačym u 1926 hodzie ŭžo 30 bie-laruskich kniżak, wydanych u pracia-hu hetaha hodu ŭ Wilni.

Kali hlanać na wydawiectwa za 1926 hod, iznoŭ-ža bačym, što hety ŭzrost bielaruskaha wydawieckaha ru-chu nia jość chwilowym uzdydam, ale adznakaj raščucha pierałomu da lepšaha ŭ dasiulašnich adnosinach u hetaj halinie. I praŭda, u minulyjm 1927 hodzie kolkaść wydanych u Wil-ni bielaruskich kniżak dajša ŭžo da 54, jak heta widać sa sprawadacy, zmiešćanaje niadaŭna ŭ „Bielaruskaj Krynicy“!

Kab lepš ujawić sabie značeńnie hetaje cyfry, zraŭniajem jaje z cyfraj wydadžonych u Wilni bielaruskich knihaŭ u adnym z apošnich hadoŭ. Woźmiem naprykład 1924 hod, jaki ŭ sensie wydawieckim naležyć da ad-

Ab haspadarcy.

Wydajwać karowu treba da sucha.

I.

Zdawalasja-b na pieršy pahlad, što niama ŭ haspadarcy ničoha praš-ciejšaha, jak zhadzicca z wyšej skaza-nym. I adnak-ža, jak ciažka pryznacca, što z tysiačy karoŭ u nas da sucha wydojwajucca tolki *dźwie—try* karowy. Usia rešta karoŭ (toje samaje i ŭ ko-zaŭ) da sucha nia wydojwajecca. Z hetaha našamu ziemirolabstwu ŭznika-juć wialikija haspadarčyja škody i straty. Zwažyć bo tolki treba, što ma-łako wydojwaneje z wym'ja pry kancy dajeńnia maje zazwyčaj dwojcy aŭ trojcy hetulki małačnaj kłustaści, čym-sia małako zwyčajnaj; pieršaje-ž ma-łako bywaje „najradziejšym“. Małako wydojwaneje pry kancy dajeńnia heta ni bolš, ni mienš, jak hatowaja śmia-tana. I heta woš śmiatana pry pašyra-nym u nas sposabie dajeńnia astajec-ca časta całkom u wym'i nia wyŭży-tkawanaj. Na hetym niawyŭżytkawańni sprawa nie kančajecca. Astajučajesia ŭ wym'i małako *psuje* heta wym'je na hetulki, što časta pa niejkim čacie niaŭmiełaha dajeńnia sapsujecca i naj-lepšaja dojka. Akramia taho jość jašče šmat škodaŭ inšych, majučych svoj pačatak taksama ŭ niapoŭnym wydoj-wańni.

Ale chto z našych haspadyniak pryznajecca da taho, što da sucha nia wydojwaje?—Peŭnie-ž što amal ničto. I heta da peŭnaj miery prawidlowa, bo ničto chiba nie pierastanie dać karowu raniej, čymsia z wym'ja ciače jašče choć kapla małaka. Heta praŭ-da! Čelaja zahadka lažyć na inšym miejcy.

Ci bačyŭ chto wym'je nie takim, jak jano jość pad żywoj karowaj, ale napr. na bojni, ci naaŭol tam, hdzie karoŭ režać na miasa. Kali chto ba-čuŭ, — dyk musić wiedać, što wym'ja karowina nia jość niečym roŭ-namierna sucelnym, jak napr. niejkaje miasa, ciesta i h. d. Nie, wym'je pa

naho z najlepšych. Što-ž bačym? — 28 kniżak! — a značycca roŭna palo-wa tolki taho, što wyjšła ŭ 1927 ho-dzie!!

Dyk sapraŭdy bačuŭcy hetuju *piera-mohu* bielaruskaje knihi ŭ dušach jaje čytačoŭ niejak niawolna prycho-dziać u dumku prarockija słowy naša-ha tałantnaha pieśniara Žyłki, pry-šwiačanyja Wilni i bielaruskamu ad-radženskamu ruchu:

„Usio pieramożniej niastrymanaje

„Stychii šum i burny kruh...

„O, miesta, rodnaje, kachanaje,

„Ciabie zalle krywicki ruch!“

S.

swajej unutanaj budowie przypominaje szkolniju hubku (jakoj šcirajecca ūsio napisanaje krejda na tablicy). Wiedama, što takaja hubka ma je zdolnaść nassać u siabie wialikaje množstwa wady, katoruju ū sabie trymaje nawiet i tady, kali z wady bywaje wybranaj. Kab-ža hetu wadu z hubki dostać, treba jaje *ščisnuć*: inakš sama hubka nabranaj u sabie wady nia puścić.

Woś-ža z wym'jem bols-mienš toje samaje. Małako wyrablenaje z małočnych hručołaŭ nasamperš ščylna napaŭniaje ūsie kamorački i ščelački wym'ja i pašla tolki nadbytak małaka žbirajecca ū kamory bolszija, z katorych tolki i moža pry zwyčajnym dajeŭni być wydajenym. Toje-ż małako, jakoje było sabranym u małych ščelačkach i kamoračkach, pry takim dajeŭni *nia wydaćca* i astajecca ū wym'i. Kab dostać z wym'ja heta małako* z małych ščelačak wym'ja, treba wym'ja heta, jak wyżej nazwanuju hubku, *ščisnuć*, *wyżmuć*. Tolki hetak možna dostać z karowy ūsio małako. I ū hetym woś wyżymaŭni małaka z wym'ja i jość toj sekret, što i choć małako z wym'ja jość nie ciače, adnak-ža jano — tam užo. Praktyčnaje wyużyccie hetaha paznaŭnia daje, zrazumiela, šmat haspadarčych zyskaŭ i tamu z im treba paznacca bliżej i šyrej. (d. b.).

Ad. Klimowič.

*) A heta małako i jość „najhušciejšym“ i ma je najbols małočnaj klastaści.

Wybarnija sprawy.

Wybarny kalendar.

11 luta. Kandydaty z akrużnych špiskaŭ padajuć Staršyniam Akrużnych Wybarnych Komisijaŭ deklaraciju ab swajej zgodzie kandydawaŭnia. Paŭnamocniki akrużnych špiskaŭ kandydataŭ padajuć Akrużnoj Wybarnaj Komisii deklaraciju ab pryłučeŭni akružnoha špisku da špisku dziaŭžaŭnaha.

13 luta. Apošni dzień wystaŭleŭnia dla publičnaha ahladu akančaŭna začwierdžanaha špisku wybarščykaŭ.

Špiski kandydataŭ. U № 11 „Biel. Krynicy“ my padali kandydataŭ u Sojm i Senat z Bloku Nacyjanalnych Mienšašciaŭ.

Ciapier padajom akrużnija špiski tymčasam 5 ci wokruhaŭ rożnych partyjaŭ i hrupaŭ (nia poŭnyja).

Wilenski wokruh.

(Wilnia i Wilenska-Trocki pawiet — 5 mandataŭ, da Senatu — ūsio Wilenskaje Wajawod. — 4 man.).

Biespartyjny Blok (uradowy, jak i dziaŭžaŭny špisk, ma je № 1).

Katalicka-Nacyjanalny (polskaj endecy).

P. P. S. (prawica, na senackim špisku idzie na pieršym miescy wiadomy pieralot wice-prezydent Wilni W. Cyż № 2).

Rabotnicka-Sialanskaja Jednaść (kamunisty) № 13.

Wyzwaleŭnie.

Špisk biez nazowu (Lipnickaha).

Bund (żydoŭski).

Blok Nacyjanalnych Mienšašciaŭ (na pieršym miescy d-r Wyhodzki i Bielarus Hrabinski № 18).

Ahulna-żydoŭski nacyjan. blok.

Salidarnaść robotnikaŭ i sialan (PPS lawica).

Rasiejski špisk (rasiejskich manarchistaŭ, dy čornasociencaŭ).

Bielaruskaje sialanska-rabotnickaje abjadnaŭnie (kandydaty da Sojmu — P. Nazaruk, Piekač, — da Senatu — M. Kappel, M. Siniaŭski i inš.).

Adradžeŭnie (nowastworanaja hrupa adwakata Mickiewiča, zbankrutawanaha na minulych wybarach).

Bielaruskija sialanie i robotniki (Janka Stankiewič).

Bielaruskij Pracoŭny Lud (senackaja, kandydaty Ulasaŭ, toj samy, što kali razinuŭsia ū Senacie praz 5 hadoŭ, to čiba ziawajučy).

Sajuz drobnych ziemlarobaŭ (b. „dzikaha“ pašla Helmana, uhadoŭca).

Šwiancianski wokruh.

(Da Sojmu — pawiety: Šwiancianski, Braslaŭski, Dzišnienski, Pastaŭski — 6 mandataŭ; da Senatu — ūwieś przydzielony da Wilni — 4 mandaty).

Biespartyjny blok (uradowy be-be).

P. P. S. (prawica).

Sialanskaja partyja (stronnictwo chłopskie), na pieršym miescy Hofmokl-Astroŭski, Hałka.

Hrupa wybarščykaŭ Naprawy bytu ūschodnich Kresaŭ (na pieršym miescy stajć znany awanturnik ks. Barodzič).

Sajuz Siły Chłopskaj (na pieršym miescy stajć Akulak, Daluboŭski i Waloŭsyn).

Špisk Bielaruskaha Pracoŭnaha Narodu, Piatkiewič, Pawalkowič.

Blok Nacyjanalnych Mienšašciaŭ № 18 — Karuza, Stepowič, Juchniewič, Konan, Černichaŭ i Kraskoŭski).

Bund (żydoŭski).

Biespartyjny Polska-Litoŭski Wybarny Kamitet.

Wyzwaleŭnie.

Špisk sialan i robotnikaŭ (Janki Stankiewiča).

Špisk rasiejski (na pieršym miescy wiadomy bahač — Pimonow).

Biespartyjny špisk polska-litoŭskaha parazumieŭnia.

Abarona sialan i robotnikaŭ. Na pieršym miescy — Miatla Ihnat, Żuklewič K.

Lidzki wokruh.

(Da Sojmu — pawiety: Lidzki, Aš-

mianski, Waloŭsynski, Wialejski — 7 mandataŭ; da Senatu častka adchodzić da Wilni, a častka da Nawahradku).

Biespartyjny Wybarny Blok (uradowy).

P. P. S. (prawica).

Polski Katalicka-Nacyjanalny Blok (endeki).

Wyzwaleŭnie.

Bielaruskaja Sialanskaja Partyja Pracy — (Hlebowič).

Blok Nacyjanalnych Mienšašciaŭ № 18, Bildziukiewič, Paźniak, Jakowič, Černichaŭ i inš.

Špisk Ziemlaŭlaŭnikaŭ — Uradoŭcaŭ z Wialejski.

Špisk Bielaruskich Sialan i Robotnikaŭ — (Janki Stankiewiča).

Bund (żydoŭski).

Sialanska-Rabotnickaja Jednaść — (kamunistyčny).

Špisk Rasiejski (manarchisty).

Adradžeŭnie — Mickiewiča.

Špisk Miascowaha Zdraŭnia abarony intaresaŭ sialan i robotnikaŭ (Świdorski F.).

Bielaruskaja-Polskaje Abjadnaŭnie Sialan i Robotnikaŭ (Haławač, Taraškiewič, Wajawudzki).

„Usiebielaruski“ Nacyjanalny Blok — (Paŭlukiewičaŭcy).

Nawahradzki wokruh.

(Da Sojmu — pawiety: Nawahradzki, Stałpecki, Niešwižski, Baranawicki i Slonimski — 6 mandataŭ; da Senatu — ūsia Akruha i častka Lidzskaje — 3 mandaty).

Biespartyjny Blok (uradowy).

Blok Katalicka-Narodny (Piast i Ch. D.).

P. P. S. (prawica).

Partyja Chłopskaja (Stronnictwo Chłopskie).

Sialanska-Rabotnickaja Jednaść — Warski, Hryc U.

Bielaruskaje Sialanska-Rabotnickaje Abjadnaŭnie (na pieršym miescy Taraškiewič).

Zmahaŭnie za intaresy sialan i robotnikaŭ — (Stahanowič(?), Sawoŭ(?), Dwarčanin I, i inš.).

„Usiebielaruski“ Nacyjanalny Špisk — (na pieršym miescy Paŭlukiewič).

Blok Nacyjanalnych Mienšašciaŭ (Rahula, Kunicki, Jakowič).

Ahulna-Žydoŭski Nacyjanalny Blok, Wyzwaleŭnie.

Bielaruskaje Demokratyčnaje Abjadnaŭnie (zusim zbankrutawanaha b. sen. Nazareŭskaha).

Rasiejski Špisk (manarchisty).

Bielaruskaja-Haspajarski Sajuz Sialan i Robotnikaŭ (Mitkiewiča).

Špisk bielaruskich sialan i robotnikaŭ (Janki Stankiewiča, dzie na pieršym miescy fihuruje Čatyrka).

Biłastocki wokruh.

(Da Sojmu — pawiety Bielastoc-

ki, Sakolski i Waŭkawyski — 6 mandataŭ; da Senatu — Bielastockaje Wajawodztwa — 4 mandaty).

Biespartyjny Blok (uradowy).

Wyzwaleŭnie (P. S. L.).

Wybarny Špisk Polska-Katalicka-ha Bloku.

Rasiejski Špisk (manarchisty).

Usieklasowaja Manarchistyčnaje Arhanizacija.

Žydoŭski Špisk spoŭpracoŭnictwa z Uradam.

Sacyjalistyčny Blok (P. P. S. i Bund).

Bielaruskaje Sialanska-Rabotnickaje Abjadnaŭnie (Taraškiewič B., Miatla P.).

Bielaruskij Niezależny Wybarny Kamitet Sialan i Robotnikaŭ — Šyrma P., Prynzyci P.

Ahulna - Žydoŭski Nacyjanalny Blok.

Blok Nacyjanalnych Mienšašciaŭ — Farbštejn, d-r Turonak, Hryniewič, Naruś.

Bielastocki Akrużny Wybarny Kamitet Sialan i Robotnikaŭ.

Špisk Sialan Ūschodnich Kresaŭ — uradoŭcaŭ.

Jednaść i Sprawadliwaść.

Špisk Bielaruskaŭ, žadajučych daŭčycca da Nacyjanalnaj Mienšašci.

Narodnaja Rabotnickaja Partyja (polskaja).

Jak bačym, kandydaty z pad znaku b. Hramady pabilisia na hrupu ū taki skandalny sposab, što nawat „sama“ „Cila Pracy“ nia ūmieje hetaha wytłumačyć, a što tam panuje poŭnaja nierazbiarycha — nijak przyznacca nia choča.

Aryšt u Waŭkawysku, Aryštawany sekretar Bielaruskaha Akružnoha Abjadnanaha Wybarnaha Kamitetu Bloku Nacyjanalnych Mienšašciaŭ hr. J. Naruś.

Pamieškaŭnie Kamitetu apiacata-na, ahitacyjnaja literatura kanfiskawana.

U Waŭkawysku zasnawaŭsia nowy Bielaruskij Kamitet. Pradwybarnaja praca nia spyniajecca.

Hramadzianie! Nie zabywajciesia, što užo wybary ū Sojm i Senat nie zaharami. Zdarajuca jany raz na piac hadoŭ. Hatujciesia jak adzin pakazać usiamu świetu, što Bielaruś żywie i hałasujcie tolki za numaram 18.

Probnyja numary „Bielaruskaj Krynicy“ wysylajuca biaspłatna.

Z życia i dziejności ks. W. Hadleŭskaha.

Z siahoŭniašniaha numaru pačynajem drukawać cely rad cika-wych uspominaŭ i pierażywaŭniaŭ našaha zmahara ks. W. Hadleŭskaha. Paważany aŭtar pisaŭ hetu pracu, kali byŭ jašče na woli, a ciapier daŭ zchodu abjawić jaje ū našaj hazecie drukam.

Redakcija

I.

Aŭtobiograficzny narys.

Na paŭnočnym kraju Bielawieskaj puščy, u Waŭnočnym pawiecie, Parožoŭskaj (daŭniej Bajarskaj) wolaści, lażyć wioska Šuryčy. Ad Porazawa 7 klm., ad Swisłačy — 25 klm. Wioska ūsia katalickaja, bielaruskaja. Z adnej starany čarnieje les — heta kraj wialikaj i mahutnaj puščy, dzie niadaŭna jašče wadzilisia żubry, łosi i aleni, tam baloty i ūzhorki, pakrytyja ūsialakimi krajowymi drevami, pačynajučy ad sasny i jołki, a kančajučy na hrabie, buku i čačotcy (krutaja bira-roza), — a z druhaj starany wioski pasma ūzhorkaŭ, jakija addzialajuć wadastoki Niomanu i Wisły. Adhetul pačynajecca Rosia, jakaja ūpadaje ū Nio-man, i Narwa, jakaja razam z Buham niasie swaje wody praz Wisły ū Bałtyku.

Wioska Šuryčy — typowa bielaruskaja. Adnak nosić na sabie piačać

paŭdniowych upływaŭ: chławy i humny nia tak zbudawany, jak u paŭnoč-naj Bielarusi, kryty jany balej na sposab ukraiński, na ūsie čatiry baki, biaz ščytoŭ. Dyk wyhladajuć wielmi aryhinalna. Hutarka ū Šuryčach tak-sama nia majeć taŭho šyrokaha akaŭ-nia, jakoje spatykajem dalej na poŭ-nač, kala Lidy, Maładečna i Dzišny. U nas kažuć: dziadźko, Jaško, bačko, i h. d. Jość tak-sama saŭsim admien-nyja słowy, jak: sudašać (spatykać), ustaŭnie (zaŭsiody) i šmat inšych. Mo-wa Šuryč — heta budzie taja mowa, ja-kuju my widzim u zborku Fedaroŭ-skaha „Lud Bielaruski“.

U hetaj wioscy ū hodzie 1888, u miesiacy listopadzie 16 dnia ja-razdźi-sia. Bačka moj Jan Hadleŭski, syn Habryjela i Mahdaleny z Huštynoŭ, a a matka Kaciaryna Dziemiančyk, dač-ka Michala i Zuzanny. Siamja Ha-dleŭskich żyła ū Šuryčach spradwieku; u Parazoŭskich parachwialnych ak-tach spatykajecca jana pierad 1700 ha-doŭ. Dzieł Habryjel mieŭ poŭwučastka ziemli, na jaho troch synoŭ wypadała pa 6 čaściej, dyk moj bačka pajšoŭ wučycca za stalara.

Matka maja była rodam taksama z Šuryč. Radziŭsia ja ū kurnaj chacie i — jak pakazwajuć — cely hod kačaŭsia ū dymie, pakul nia wywiali komina. Da dwuch hadoŭ byŭ u Šuryčach, a potym bački maje pierajechali ū Broŭsk nad Narwu, dzie bačka moj

znajšoŭ raboŭu ū lašničaha Lewicka-ha, dobraha čalawieka, daŭniejšaha ruskaha liberała. Z jaho dziećmi ja hulaŭ — i heta byli maje pieršija ta-waryšy, jakich pomniu. Z Broŭska, ka-li ja mieŭ 5 hadoŭ, bački maje piera-jechali jznoŭ u Šuryčy, a potym u Porazawa, dzie kupili sabie na adzie-licy, pamiż Subotkaj (ci nie ad słowa „Subač“?) i Nawadworskaj wul. dom, u jakim bačka załażyŭ stalarniu. Tut pačali wučyć mianie hramaty i pašli ū narodniju parazoŭskuju szkołu. Za dźwie zimy ja jaje skončyŭ „pieršym wučniem“ majučy dziesiać hadoŭ (1899). Bačka widziać zdolnaści swaj-ho syna postanowiŭ pradać dom i ha-rod i pierajechać u Waŭsawu, kudy ja-ho ciahnuŭ ūspaminy daŭniejšych ča-saŭ, dzie jon swajho času zdabyŭ sa-bie ū stalarskim cechu „hramatu“ na čaladnika (подмастерье). U Wa-ŭsawie pastupiŭ ja ū himnaziju, dzie prabyŭ da 1903 hodu i končyŭ try klasy. Ciażka tut żyłosia. Bač-ka pracawaŭ, jak moh, ale nia ma-juć dobraha zdaroŭja — nadrywaŭsia. Byŭ čas, što nia mieŭ i zusim ra-boty. Pracawaŭ u wialikaj fabrycy Horna, stanawiŭsia tak-sama da rabo-ty i pa mienšych stalarniach. Za-rablaŭ siarednia — pa rublu na dzień. Aplacić z hetych šaści rubloŭ na tydzień kwateru, kupić jeży i adzietku dy ja-šče wučyć syna ū himnazii — było trud-nawata. Treba było raschodać zapas,

jaki przywiali ū Waŭsawu i pusać hroŭy wyrucanja za dom. Ale i za-pas skora kančaŭsia, a żywćio było što-raz to trudniejšaje. Tady adzin z znajomych wyklikaŭ maich bačkoŭ u Koŭnu. Matka chaciela nazad u Šu-ryčy, ale što tam rabić na tej šostaj čaści! Dyk paraŭyli pierajechać u Koŭ-nu (wosień 1902 h.). Adnak i ū Koŭ-nie nia było lepsz! Tut nawat nia było bolšych stalarniaŭ i fabryk, dyk bačka załażyŭ stalarniu na siabie i pačaŭ zarablać na żywćio. Adnak robota była nie zaŭsiody, dyk časam u chatu za-hładała biada. Treba było widzieć toj kłopatliwy sum bački, haławy siamji, kali nia było za što kupić najpatrab-niejšych rečaŭ. Ale palażeŭnie chutka paprawiłasja, znajšlisia dobryja ludzi, znajšlasia robota, my adżyli. Ale tyja trahičnyja minuty astalisia ū majej pamiaći na zaŭsiody.

Jak u Waŭsawie, tak i ū Koŭnie, byli i świetlyja hadziny, poŭnyja ra-dasnych uspominaŭ. I tak pomniu (z Waŭsawy), jak z matkaj wyhladaŭ ja bački, waročaŭšahasia z raboty, żyli my tady na Prazie, zajmali salku z dalokim widam na wulicu, dobra tady żyłosia, bačka zarablaŭ niazhorš; bywała wyhladaju ja, a matka pry mnie, haworym, paznajom, ciešymsia, kali užo bačka pakažacca ū dali, spa-tykajem... Skolki tady było radaści i wiásiella, a skolki dobrych stoŭł Bačka choć zmučany pracaj i chadź-

18 Sialanie i Rabotniki! Pracoŭnaja intelihiencyja! Mużčyny i Źančyny! Usie jak adzin 4-ha i 11-ha sakawika (marca) hałasujcie za Nr. 18

Usie, chto za sialanska-rabotnickuju ŭladu, za ziamlu biaz wykupu, usie, chto za pakryŭdżany Biełaruski Narod — hałasujcie za Nr.

Z biełaruskaha žyćcia.

Hrad kanfiskataŭ. Biełaruskija časopisi nastrojonyja apazycyjna da ciapierašniaha ŭradu dačakalisia na čas wybaraŭ hradu kanfiskataŭ. Hetak 8.11 kanfiskawany jznoŭ „Сял. Ніва“ № 13 za wybarnyja ključy.

Taho-ž dnia kanfiskawana listoŭka Biełaruskaha Abjadnanaha Kamitetu Bloku Nac. Mien., u jakoj zmiaščaŭsia wierš drukawany raniej u „Сял. Ніва“ p. z. „Hałas za Blok“.

„**Studenskaja Dumka**“ Pašla doŭhaha pierarywu wyšaŭ № 1 studenskaj časopisi p. z. „**Studenskaja Dumka**“ Zmiest hetaka № pradstaŭlajecca wielmi paważna. Uznaŭleńnie wydawańnia studenskaha miesiačnika treba ščyra pawitać jak dowad ażyŭleńnia ŭ kulturnaj pracy Wilenskaha Studenskaha Sajuzu.

„**Chryścijanskaj Dumki**“ pad redakcyjaj ks. Ad. Stankiewiča wyšaŭ № 3. Zmiest: 1) P. Z. — Dumki ab „Dumcy“; 2) J. S. — Na twar upaŭšy...; 3) D. Anisko — Nam miłaści treba!; 4) I. H. — Niekalki sloŭ ab pabožnaści; 5) U 6-ŭja ŭhodki Piusa XI; 6) Fr. Hryškievič — Ave...; 7) Z katolickaha žyćcia; 8) Z hazet; 9) Z žyćcia rehlijnaha ŭ SSR; 10) Usiačyna; 11) Kalendaryk; 12) Listy; 13) Chronika; 14) Paštowaja skrynka; 15) Žart.

Referat u Biel. Studenskim Sajuzie adbudziecca ŭ niadzielu 12.11.28 u sali 2-wa Biel. Školy (wul. św. Han-ny № 2). Referat budzie mieč hr. M. Kościwicz — na temu: „Ruch biełaruski pašla razhonu bałšawikami Usie-biełaruskaha Kanhresu.“

Pačatak a hadz. 6-taj wiečaram.

Schod siabroŭ Wilensk. Hurtka B. I. H. i K. U paniadzielak 6 stud- nia ŭ Biełaruskim Instytucie Haspadarki i Kultury adbyŭsia ahułny schod siabroŭ. Na paradku dziennym: 1) dal- ŭad uradu, 2) pierawyby i 3) biahu- ŭlja sprawy.

Z dakładam pad staršynstwam inž. Dubiejoŭskaha wystupiŭstaršynia Hur- ka hr. A. Stepowič, jaki padrabiazna scharakteryzawaŭ dziejaść Hurtka z minula paŭhodździa. Wyjaśniasia, što nia hledziać na wielmi niekarys- nyja warunki pracy, napr. zabarona ŭ- dzić wiečaryny ŭ nowym pamieškan- ni, Hurtok usio-ž taki zładzi ŭ nio mała lekcyjaŭ i wiečarynaŭ u starym pa- mieškan- ni i ŭ Biełaruskaj Gimnazii.

Dziela ŭmatywawanaŭ admowy z boku staršyni i sekretara ŭwachodzić

boj, adnakža byccam zabywaŭsia ab usim i daŭčaŭsia da ahułnaj radaści. Taja salka wot i ciapiier zdajecca mnie ŭ wačach stać... Tam-ža ja ad- chwareŭ na wodru i zapaleńnie loh- kich. Wulica taja zwalaŭsia „Strzelec- ka“. A ŭ Koŭnie bolej šeraje i „real- naje“ było žyćcio, hłybiejšych i pra- maŭlajučych da serca ŭspaminaŭ ad- tuł ja nia wynias.

Kali palažeńnie naša ŭ Koŭnie trochi paprawilasja, pačali maje bački dumać ab tym, jakby ŭciać adtuł. Nie spadziawalisia widać lepšaj budu- ŭčyni tam. Ale kudy ŭciać? Dze š- kać lepšaj doli? Za nahaworam matki bačka rašyŭ jechać u Šuryčy i wias- noju 1904 hodu my tudy wyjechali. Iznou ja wiarnuŭsia ŭ wiosku, kab paznać jaje žyćcio.

Spačatku żyli razam z dziadźka- mi, a pašla padzialilisia. Bačku maj- mu wypała šostaja časć učasťka i tro- chi budynku. Ustroilisia niejak. Ja ŭžo pamahaŭ bačku ŭ rabocie, by- wała tak, što kala chaty i haspadarki, a bačka na rabocie. Kali pryšla zima, ja sabraŭ niešta z 20 dziaćiej i pa- čaŭ ich wučyć. Płacili pa rublu z dziaćci. Na druhuju zimu jznoŭ sabraŭ dziaćiej, ale braŭ ŭžo daražej i sabraŭ trochi hrošaj, kab pajechać i zdać ekzamiŭny z 4 klasaŭ. Pajechaŭ u Horadnju i tut padwučyŭsia trochi zimoju z 1905 na 1906 hod zdaŭ ek- zamin wiasnoju 1906 hod.

u skład nowaha prezydymu — wy- brany nastupnyja asoby: staršynia — Maskalik, sekretar — Čajkoŭ, skarb- nik — Najdziuk. Zastupniki: Małej i Tarasewič.

Pastanoŭlena zalażyć strunny ar- kiestr, dziela čaho prysutnyja tam-ža na sabrańni złażyli 50 zł. Wyrážana pažadanie ażywić dziejaść teatralnaj sekcyi i dałażyć nowych starańniaŭ zdabyć dażwoł na wiečaryny ŭ sali Instytutu.

Sud na b. paštom Rahulaj. 31-ha studnia b. pas. Rahula ŭžo atrymaŭ akt abwinawačarńnia z art. 129 punkty 1, 3 i 6, a 6-ha lutaha jamu daručana pawieštka na sud. Sudzić jaho buduć u Nawahradzkim Akružnym Sudzie 27-ha lutaha. Buduć baranić jaho ad- wakaty Swiryd, Alaksiuk i Černichaŭ. Nia hledziać na toje, što Rahula zwolnieny pad załoh, jamu zabarone- ny wyjezd z Nawahradka biez dażwołu suda, čym jon pazbaŭleny mahčymaści jeździć i ahitawać za № 18 nia tolki ŭ druhich akruhoch, ale nawat i ŭ swaim Nawahradzkim.

Z Sawieckaj Biełarusi.

Sajuz Kaoperatywaŭ Biełarusi maje namier wywiazić ŭ biahučym hodzie zahranicu nastupnyja tawary: niawyrablenyja skurki na futry, wyra- blenyja skurki — na 250 tysiač rub., su- šanyja hryby na 260 tys. rub., wiasko- waje pałatno na 20 tys. rub., ziołki na 40 tys. rub., lon na 70 tys. rub. i šmat inšych tawaraŭ.

Z Polšcy.

U Krakau pryjechaŭ profesar ko- wienskaha ŭniwersytetu Birżyška. 6-ha lutaha ŭ sali krakaŭskaha ŭniwersyte- tu jon mieŭ lekcyju ab wynikach do- śledaŭ nad historyjaj litoŭskaj narod- naj literatury na niwie poezyi, prozy, bibliografii i inš. Zacikaŭleńnie lekcy- jaj było wialikaje.

Warsawa. Rada Ministraŭ raz- hladaje prajekt nowaha dekretu ab zamienienie aryštu prymusowymi rabo- tami jak fizyčnymi, tak i ŭmysłowymi. Dekret hety maje datyčyć i tych asob, jakim hrašowaja kara zamieniena na aryšt.

— Ministerstwa pracy i apieki asyhnawała ŭ studni miesiacy 500 ty- siač złotych na sprawy apieki nad dziaćmi i moładździu. Našy dzieťki ciešycca z hetaha peŭnie nia buduć...

Z zahranicy.

Ameryka. 6 lutaha pradstaŭnik Zlučanych Štataŭ i francuski pasol Klodel padpisali ŭ Wašyngtonie raz- jemny traktat.

Anhlija. U Londynie atrymali trywožnuju wiestku, što kitajskija žaŭ- niery zaniali budynak anhielskaha kon- sulstwa ŭ Nankinie. Anhielski ŭrad zajawiŭ swoj protest. Treba spadzia- wacca paważnaha kanfliktu.

Niamieččyna. Niamieckija hazety pieradajuć niaspraŭdžanuju da hetaj pary wiestku, što ŭwaŭsie Partuhal- li pačalasja rewulucyja i što prezident respubliki Karmone zabity.

Indyja. U suwiaz i pryjezdham specyjalnaj anhielskaj komisii, u šmat jakich miestach Indyi pačalasja paważ- nyja zabureńni. U Kalkucie padčas su- tyčki žycharstwa z palicyjaj niekalki Hindusaŭ zabity, a 60 raniena. Hindu- sy-ž zabili prezidenta palicyi i ranili šmat palicyjantaŭ. Pryčyna hetych pa- dziejaŭ adna: žadanie Hindusaŭ ski- nuć niaprošanuju apieku nad saboj čužyncaŭ Anhličan.

U Ženewie (Šwajcaryja) adbywa- jecca ciapiier pasiedźańnie Mižnarod- naha Biura Pracy. Metaj hetaha Biura jość pamiž inšym dać niejkuju praŭ- nuju formu adnosinam pamiž prac- daŭcami i rabotnikami. Jašče ŭ 1919 hodzie ŭ Wašyngtonie była padpisana pradstaŭnikami dziaŭžaŭ umowa ab 8-mi hadzinnym dni pracy. Šmat jaki- ja haspadarstwy umowu hetu ratyfika- wali. Na ciapierašnjaj kanferencyi prad- staŭnik Anhlii ad imia ŭradu zajawiŭ, što ŭrad jahony nia moža pryniać u- mowy ab 8-mi hadzinnym dni pracy i zaprapanawaŭ rewizyju hetaha punktu. Inakš kažućy Anhlija abjaŭlaje wajnu rabotnikom usiaho šwieta.

Roznyja nawiny.

U Japonii ŭ chutkim čaśie buduć adbywacca wybary ŭ parlamant. Wy- barnaja kampanija ŭžo pačalasja. Na wybarnych špiskach jość šmat buddyj- skich duchoŭnikaŭ. Japoncy wydumali cikawy sposab ahitacyi, a mianoŭna: na hramafonnuju plitu naihrywajuć mowu kandydata, a pašla tysiačy ta- kich plit razsyłajuć pa ŭsim krai. Wy- barščyk sluchaje pramowy doma.

U Prazie (Čechasłaŭčyna) 5 lu- taha adbywaŭsia kanhres čechasła- wackich fašystaŭ. Prybyšamu na kanhres hienaraŭ Gajdzie, jakoha sud

zdehradaŭ na zwyčajnaha žaŭniera, prysutnyja zrabili wialikuju awacyju i wybrali jaho staršynioj pasiedźańnia. Pramoŭcy wostra wystupali proti su- časnaha ŭradu, asabliwa proti prezy- denta Masaryka. Pasiedźańnie začy- niła palicyja. Čutna, što ŭ fašystaŭ- skaj kasie niedaličyliŭsia 700 tysiač karon. Widać niechta z swaich „sta- ŭšyćiu“.

Z wybarnych pieśniaŭ.

(Nasledawańnie Bahušewiču).

Uwieś šwiat kryčyć, bjeć ŭ zwony:
„Durny mużyk jak warona!“

Ciż nia dureń mużyk heta?

Płača, stohnie ŭsio leta;

Niama lesu, šnurok wuzki,

Biedny kraj naš biełaruski.

Dyk kryčyćcie, biejcie ŭ zwony:

„Durny mużyk jak warona!“

Zaaraŭsia, zakasiŭsia,

Šaŭsim biedny z tolku žbiŭsia;

Jak bizun chudy i hoły,

A čużyja stroić školy!

Dyk kryčyćcie...

Choć pradaŭ usie datatki,

Nie chwataje na padatki.

Dla asadnikaŭ ziamielku

Razciahali jak kudzielku.

Dyk kryčyćcie...

Kožna ptuška hołas maje,

Kožny žwier. Warona j taja,

U jaku paru zachocha

Tak sama sabie sakoča.

Dyk kryčyćcie...

My byli wialiki trusy,

(A zawiomsia Biełarusy),

Choć ad Boha hołas majem,

U čużuju dudku hrajem!

Dyk kryčyćcie...

Chodziać rožnyja bałbiesy:

„Wyzwalency“, „Pe-Pe-Esy“,

„Witas-Piaś“, paniaty rožny,

Lewy, prawy i nabožny.

Dyk kryčyćcie...

Biełarus usim łaskawy;

Nia ŭmieje paznać sprawy,

A swoj hołas daje Judam:

„Wyzwalencam“ i prybludam.

Dyk kryčyćcie...

Won idzicie, proć adsiudy!

„Zjednočenie“, ŭsie paskudy;

A naš hołas našym budzie:

Biełarusy tak-ža ludzi!

Nia kryčyćcie, nie zwaniecie,

Ale won ad nas idzicie!

Bahušewiča byli jak-by puciawodnaj ewaneliij (došcraŭ wiestkaj) majej da lepšaj dziejaści.

Adnak u Seminarij nacyjanalnaja dumka jašče ŭwa-mnie zusim nie na- špiela. Našpiawała tady bolej dumka rehlijnaja i filozofičnaja. Maje pahla- dy socyjalnyja byli jašče čmianymi, widaŭ ja tolki ab kryŭdzie i harotnym žyćci sialanina i rabotnika, ale jak im pamahćy ŭ hetym — raźwizać nia siliŭsia. Usie imknieńni maje byli ta- dy skirawany da toho, kab dla siabie zdabyć wiedu, paznańnie žyćcia i šča- ście, ale ab čalawiectwie ja mała pom- niŭ. Dumalaŭsia mnie, što raźwizaŭšy rehlijnyja i filozofičnyja pytańni ja budu ščaśliwy i hetym ščaściam na- dzialu ludziej... Pryčynaj takoha pa- hlada na šwiat i žyćcio — pawodle ciapierašniaha majho razumieńnia — byŭ pedahohičny kirunak u Seminarij, wyklučajućy ŭsie hramadzkija paznań- ni, a ŭrešcie i toje, što pad toj čas nia było niwodnaha profasara (aproč Sierabrakowa), jaki-b daŭ nowyja dum- ki i zachwociŭ-by swaim wykładań- niem da zdabywańnia wiedy ŭ hetaj halinie... (Dalej budzie).

Hałasujcie za № 18.

Niewialički feljeton.

Pradwybarnaja narada.

U toj tydzień „Siła Pracy“ nia wyšla. Haloŭnyja redaktary doŭha spracalisia, katoruju z pieratłumačanych pieradawicaŭ drukawać, ci tuju, što lajała ŭsich palitpraciŭnikaŭ hurtam, ci tuju, što beściła koźnaha pa asobku, u detali.

— Kali wy tak — skazaŭ urešcie nadredaktar Iwan Niawidny — to hazeta niachaj spynicca, adpaćnie. A tymčasam zrobie naradu, jak nam iści na wybary.

Jurka Siarmiaźnik niešta prabawaŭ skazać, ale Niawidny stuknuŭ kułakom pa stale aź čarnilnica padskočyla, što aznačala: Niawidny maje słowa.

— Sabrać usich našych chłapcoŭ. Sprawa wielmi waźnaja!

Praz poŭhadziny niewialikaje pamieškańnie nieaficyjalnaj redakcyi napoŭniłasia roznajazyčnym narodam.

— Wielmi mianie ciešyć waša dyscyplina — skazaŭ Wańka Niawidny. Byli dahetel mnie paslušnymi, wieru, što nie pakiniecie mianie i ciapier u tak waźnym mamencie.

Homan pad huk silnaha hołasa Niawidnaha ścich, a sam pramoŭca pramaŭlaŭ da sabranych takimi sławami.

— Hramadźianie! Buržuazija ŭsiaho świetu nia śpić. Jana arhanizujeca z metaj dušėnnia ŭstaho, što źwiazana z zawaŭawarńnianiem pracownych masaŭ. Takoj mahutnaj buržuaznaj arhanizacyi j zjaŭlajecca ŭ miežach Polšcy Sojm i Senat. Parlamentaryzm — heta naŭ najhoršy worah, z jakim zmahajecie jość światym abawiazkam koźnaha z was. Waša bielaruskaja buržuazija... wybačajcie, naša bielaruskaja buržuazija, bielaruskija kapitalisty, bankiry i fabrykanty...

— Dy dzie jany ŭ nas? — pierapyniŭ Siarmiaźnik.

— Jak dzie?

— Ich niema, ale mogą jeszcze być — ustawiŭ Władek Chapaj.

— Ale, jany jašče mohaŭ być — ciahnuŭ Niawidny. Dy urešcie skul wy wiedajecie, što niama, — a moža dzie i jość?

— Peŭnie, što jo — adazwaŭsia z kuta łysienki maleńki čalawiečak i zrabiŭ plačom niejki dziŭny ruch, jaki mieŭ zwyczaj rabić, kali chacieŭ skazać: „ničoha wy, durni, nia wiedajecie, za mała wučylisia“.

— Moža hramadźianin Janka nazawie našych kapitalistaŭ, fabrykantaŭ i bankiraŭ, — kaža Siarmiaźnik.

— Jakha wam wyniasu ŭsio na zwierch. Bielaruskaja Drukarnia nia jo kapitalistyčnaj ustanowaj? a kniharni? Bołš taho, treba mieć na ŭwecie, što ŭ nas jo i kniazi? A Drucki-Padbiarski — što? — Moj worhan z imi chodajecca!

Sabranyja zarahatali, aź Niawidny musiŭ zwankom przyzwać prysutnych da cišyni.

— Brawa naŭ Janka! — kazaŭ dalej Niawidny — wy zaŭsiody byli na našaj staranie. Ale budziem hawaryć „po suščestwu“. Pakul istnuje buržuazny parłamancki ład i pakul nia možam jašče wystupić atkryta proci buržuazii, nieabchodna pasać swaich ludziej u Sojm, kab jany rabili 2 roboty: tarmazili pracu ŭsiakich nacynajalistaŭ i rujnawali buržuaznuju kaznu pasolskimi dyjetami.

— Przyjemne zajęcie — nie ściarpieŭ Chapaj.

— Woŭ my sabralisia siudy, kab dawiedacca, čto z nas zhodzicca zrabić achwiaru siadzić u henaj dušnjaj sali na Wiejskaj razam z polskimi panami i inšaj nienawisnaj nam niečyścias. Čto na heta zhadžajecca, chaj padymie ruku.

Nie pašpieŭ Niawidny dakončyć skaz, jak ruki ŭsich sabranych byccam na kamandu šarachnuli ŭwierch. Janka z kuta na ŭsiaki wypadak padniaŭ nat' dźwie.

— Tawar... hramadźianie! — Kryknuŭ z zachopleńnia Niawidny! Mianie waša achwiarnaść zadziŭlaje. Prašu ciapier ruki apuścić.

Ruki prysutnych pawoli i wiała pačali apuskacca. Praz poŭminuty — tol-

ki dałoni Janki Paciešnaha stralali ŭ nieba byccam u malbie za mandat.

— Majem hramadźianie 9 wybarnych akruhoŭ — ciahnuŭ dalej Wańka Niawidny. Čto na pieršych 9 miascoŭ maje achwotu, chaj ruki padymaje!

Iznoŭ, jak na kiwok mahičaj pałački ruki ŭsich ŭzwilisia ŭ pawietry. Kab čto z boku hladzieŭ na hetu zhadnaść — padumaŭ — by, što heta lekcyja himnastyki.

— Nu, hramadźianie b. hramadźisty — skazaŭ Niawidny, — wyrašajcie sami kamu dzie. Heta waša chatnaja sprawa.

I pačalosia. Kožny staraŭsia dakazwać, što jon zaslužany pracownik i jamu naležycca pieršaje miesca. Kuwšyn tros kułakami i bažyŭsia, što ŭ Sojm patreby aŭtarytety duchoŭnaha zwańnia, bo kali na jaho buduć kazać, što prajdocha i prajdzišwiet, to ŭsioroŭna ničto nie pawieryc i sprawa budzie raźwiwacca dobra. Pačuŭšy heta Janka — kateharyčna zapiarečyŭ.

— Wybačajcie — kaža — specyjalist da razwaliwańnia — heta ja! Čto moža lepš buryć, jak nia ja. Čto wyklučyŭ Centralny Kamitet Sial. Sajuzu? — Ja. Čto wiaździe chodańnie ŭ worhanie „Narod“? — Ja. Čto najbołš naŭčony? — Ja. Wot p. Antanina moža pašwiedčyc maje zasluhi...

Padniaŭsia nieapisany šum, kryk i lajanki. Niechta Janku abazwaŭ mi-siuglnaj. Janka pačaŭ spirhać pracu-nikaŭ u brucha nahami i ŭdaryŭšy raz dobra — šmyhnuŭ za plečy wialikana Piepiela.

Niawidny ŭbačyŭšy niepialerliuki padyŭŭ da Janki i wywieŭ jaho ŭ susiedni pakoju.

— Ty, ja widžu, dobraja jahadka, budzieŭ nam patreby. Kolki treba na wybary?

Janka zbiantyžyŭsia i cichutka skazaŭ:

— Ja mała, na moj wokruh cho-pić na miesiac 5 amerykanskich...

— Što? Ci wy zwarzajacił!

— Što zwarzajacił? Mnie ŭžo stolki dajuć. A Kuwšynu jašče bołš, z uwah na jaho rasu. Nia wierycie, spytajcie p. Antaninu.

— Ach tak? — schapiŭsia Niawidny. — Ja-ż dumaŭ wy česnyja ludzi! Won adhetul, žuljol

— Kali ŭžo tak prosicie, — mo-žam raźwitacca.

Janka zrazumieŭšy, što maje da-čynieńnia ŭ kramie z cenami biez za-prosu — schapiŭ za ruku Kuwšyna, p. Antaninu, Murašačku i wylacieŭ na wulicu.

— Ničoha nie dahaworymsia! Tam lepiej kupić i pradać. Idziom, patar-hujemsia.

I pajšli ŭ kirunku katedralnaha placu.

A ŭ redakcyjnaj „sali naradaŭ“ snawalisia ŭ tabačnym dymie byccam tolki cieni zadumanych, zmučanych, paswaranych za pieršyja miacy. ludziej. U zadymlenym pawietry wisieła złość i biazwychadnaść pałažėnnia.

— Abjaŭlaju pasiedźańnie adkry-tym na nowa — zajauiŭ uchodziačy Niawidny. Što naradzili, — dałajecie mnie.

— Dajcie nam radu. Biaz was ničoha nia zrobie. Bjomsia jak ryba ab lod.

— Skažycie, kolki was jość?

— Ciapier 27 čalawiek.

— A pieršych miascoŭ.

— Dziewiać.

— Dzielimsia na try špiski i ko-žny atrymaje pieršaje miesca — zaja-wiŭ Niawidny.

— Ural — zahudziela sala. Woŭ znača haława! A my da wiečara nia wyrašyli-b ničoha.

— Nu, dobra, a jak-ža budzie z numaram? — nia wytrywaŭ Siarmiaźnik.

— Što numar! Buržuaznyja pred-rasudki. My budziem mieć 27 numa-roŭ! Wybiraŭ jaki chočaŭ: usie naŭ!

— A kolki-ž budzie pasłoŭ? — za-pytaŭ niechta.

— Pasłoŭ... pahladziom. Jak udas-ca, ale lepiej, kab było... jak najmienš. Nie zabrywajecia, hramadźianie, što nam patreby nie pasły a demanstra-cyja, padličajecia siłaŭ, dy raźwiwa-

DA NAS PIŠUĆ.

PRAJŠOŭ „ŠKOŁU“.

W. Zarečča, Staŭpieckaha pawie-tu. Jość u nas adzin wyradaŭ, jaki wiaŭnuŭšysia z wojska takim „palakam“ zrabiŭsia, što ab swajej rodnaj mowie j sluchać nia choča. Jak paćnie jon pa polsku hutaryć — śmiajucca ŭsie z jaho (kab chacia ŭmieŭ dobra, a to tolki jazyk pierakručwaje j ničoha nia wychodzić). A ŭ chacie dyk čystaja biada: hawora da bačkoŭ, a tyja nie rozumiejuć, nia wiedajuć što j adka-zać na jaho polskija słowy. Aprača „panskaj“ mowy, nawučyŭsia jašče ŭ polskich kazarmach hulać i dziela he-taha nie daje bačku spakaju dzieŭ i noć. A jak niama za što, dyk jon siaće les, wozić i pradaje na drowy i kuplaje sabie harelku.

Wiaskowy.

JAK ZAMANIWAJUĆ

U „KÓŁKO MŁODZIEŻY“.

Murawanaja-Ašmianka, Ašmian-skaha paw. Jość u nas taki zwyčaj „chadzić u karali“. Dziela hetaha zbira-jecca piaciach chłapcoŭ, kuplajuć adziežu i chodziać pa chatach piaućy pry hetym kaladnaja pieśni (wiedama, pa polsku). Ale j na heta treba pa-šwiedčańnie pawiatowaha starasty i ksiandza. U minułym hodie pajšli my da ksiandza, kab daŭ nam pa-šwiedčańnie, dyk jon skazaŭ dać 5 załatych. Ale my nie dali j wybrali

tolki pašwiedčańnie ad starasty. Ksiondz, jak dawiedaŭsia, dawaj kry-čać z ambony na ludziej, kab takich „karalej“ nia prymali j ničoha im nie dawali, jakija nia majuć ksiandzoŭ-skaha pašwiedčańnia; bo starastawaje „nia waźnaje“. Toj hod adnak my abchodzili wioski, nia hledziaćy j na toje, što nas ksiondz lajaŭ, kažućy, byccam paškadowali 5 załatych na kaściol.

U hetym hodie dumajem sabie tak: choć u nas kaściol i nia budujeca, ale takoj biady, dadziom 5 zł. — mo-ža i nia zhińiem (nu, bo my ba-haciejšyja ad ksiandza: majem pa 3, 5 i 7 dziesiacin ziemli, a ksiondz — bołš dwaccaci!). Pajšli my, značycca, da ja-ho i kažym, što choćmy pašwiedčań-nie i pryniašli ŭžo 5 zł. A jon: „Ja od was pieniędzy nie wezmę, tylko za-piszcie się do „Kółka Młodzieży“, to darmo dam zaświadczenie“. Ale my na takija warunki nie zhadzilisia i, prahna-nyja won, pašwiedčańnia nie atrymali. Paŭtaryłasia ŭžnoŭ toje samaje, što i ŭ minułym hodie. Ale woŭ my za-cikawilisia, što heta takaje za „Kółko Młodzieży“, kali ksiondz hwałtam cia-hnie da jaho.

Dahetul my tak i nie dawiedalisia, ci heta „Kółko“ bołš panskaje ci bołš polskaje. Adno tolki wiedama, što Biel-aruskaŭ napeŭna nia cierpić.

Karol.

Praŭnyja parady.

Soń — wa.

Pytańnie. Moj bačka, jaki pamior 20 hadoŭ tamu nazad, pakinuŭ, apra-ča naležnaha mnie pasahu, 1 dzies. ziemli. Świedki hetaha paŭmirali. Ziamloj ja ŭładaŭ ŭ praciahu 19 ha-doŭ. U 1927 h. maje braty adabrali ad mianie hetu ziamlu. Ci mahu ja adsudzić?

Adkaz. Možacie. Treba padawać u Mirawy Sud ab pawarocie naruša-naha ŭładańnia (kali niama jašče ho-du ad mamentu narušeńnia). Kali Wy ŭ praciahu 19 hadoŭ ŭładali ziamloj na prawie poŭnaj ŭłašnicy — to da ziemli hetaj majecie prawa ŭłašnaści pa daŭnaści.

Susiedu.

Pytańnie. Ja byŭ usynoŭleny 23 hady tamu nazad. Ziamloj ja ŭładaju ciapier adzin. Dzieci asoby, jakaja mianie ŭsynawiła, chacieli adsudzić ad mianie ziamlu, ale ŭsie sudy jany prairali. Kopii prysudaŭ ja maju. Ci mahu ja apisać ziamlu kamu chaću?

Adkaz. Adsudzić ad Was ziamlu nia mohać. Apisać ziamlu możacie kamu choćacie.

Kutok śmiechu.

Načalnik turmy. Wielmi mnie prykra, ale ja pa abmyłcy pradziaržaŭ was u turmie na tydzień bole.

Wiaźień. Ničoha nia škodzić, za-rachujecie mnie hety tydzień na dru-hi raz, pry nowych wybarach.

„R N O“.

— Kumie, što heta za nowaja wy-barnaja kramka „RNO“?

— Heta nia naša, maskoŭskaja.

— A što znača hetyja litary?

— Pa rasiejsku heta budzie „rus-skija narodnyja obmanšcyki“.

Uwaha! Waźnaje!

Addzieł RADJO

„Wilenskaj Pomaćy Školnaj“

Abśluhoŭwaje swaju paważanuju kli-jentelu: chutka, tanna i wietliwa. Prosim zapamiatać naš adres:

Wilnia, Wilenskaja 38

(pobać kina „Heljos“) tel. 941.

Prosim karystać z hetaj akazii. Radjoaparaty, sluchaŭki, čaści, schemy, najnawiejšaja literatura. Eliminatory stancyi miestawaj.